

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Adil Hassan

Strona pozwana: Préfet du Pas-de-Calais

Sentencja

Artykuł 26 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie temu, aby państwo członkowskie, które skierowało do innego państwa członkowskiego uznawanego przez nie za odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej na podstawie kryteriów określonych w tym rozporządzeniu wniosek o przejęcie lub wtórne przejęcie osoby wskazanej w art. 18 ust. 1 wspomnianego rozporządzenia, przyjęło decyzję o przekazaniu i powiadomiło o niej wspomnianą osobę przed wyrażeniem przez państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek, wyraźnej lub dorozumianej zgody dotyczącej tego wniosku.

(¹) Dz.U. C 70 z 6.3.2017.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 31 maja 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof – Niemcy) – Finanzamt Dachau / Achim Kollroß (C-660/16), Finanzamt Göppingen / Erich Wirtl (C-661/16)

(Sprawy połączone C-660/16 i C-661/16) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne — Podatki — Wspólny system podatku od wartości dodanej (VAT) — Dyrektywa 2006/112/WE — Dostawa towarów — Artykuł 65 — Artykuł 167 — Zapłata zaliczki za nabycie towaru, po którym nie nastąpiła jego dostawa — Skazanie przedstawicieli prawnych dostawcy za oszustwo — Upadłość dostawcy — Odliczenie podatku naliczonego — Warunki — Artykuły 185 i 186 — Dokonanie korekty przez krajowy organ skarbowy — Przesłanki]

(2018/C 259/13)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Finanzamt Dachau (C-660/16), Finanzamt Göppingen (C-661/16)

Strona przeciwna: Achim Kollroß (C-660/16), Erich Wirtl (C-661/16)

Sentencja

1) Artykuły 65 i 167 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że potencjalnemu nabywcy nie można odmówić prawa do odliczenia VAT od zapłaconej zaliczki w sytuacjach takich jak te rozpatrywane w postępowaniach głównych, gdy zaliczka ta została zapłacona i pobrana, a w chwili jej zapłaty wszystkie istotne okoliczności przyszłej dostawy można było uznać za znane nabywcy, a zatem dostawa tych towarów zdawała się pewna. Natomiast wspomnianemu nabywcy można odmówić tego prawa, jeżeli zostanie wykazane, w świetle obiektywnych okoliczności, że w chwili zapłaty zaliczki wiedział on lub nie mógł racjonalnie nie wiedzieć, że realizacja tej dostawy jest niepewna.

- 2) W okolicznościach takich jak te rozpatrywane w postępowaniach głównych art. 185 i 186 dyrektywy 2006/112 nie stoją na przeszkodzie obowiązywaniu krajowych przepisów prawnych lub praktyki, które skutkują uzależnieniem korekty VAT dotyczącego zaliczki zapłaconej na poczet dostawy towaru od zwrotu tej zaliczki przez dostawcę.

⁽¹⁾ Dz.U. C 86 z 20.3.2017.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 31 maja 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Madrid – Hiszpania) – Lu Zheng / Ministerio de Economía y Competitividad

(Sprawa C-190/17) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Kontrola środków pieniężnych wwożonych do Unii Europejskiej lub wywożonych z Unii Europejskiej — Rozporządzenie (WE) nr 1889/2005 — Zakres stosowania — Artykuł 63 TFUE — Swobodny przepływ kapitału — Obywatel państwa trzeciego przewożący w swych bagażach znaczącą kwotę środków pieniężnych bez zgłoszenia — Obowiązek złożenia deklaracji w związku z wywiezieniem owych środków z terytorium hiszpańskiego — Sankcje — Proporcjonalność)

(2018/C 259/14)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia de Madrid

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Lu Zheng

Strona przeciwna: Ministerio de Economía y Competitividad

Sentencja

Artykuły 63 i 65 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom państwa członkowskiego, tego rodzaju jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, które przewidują, że uchybienie obowiązkowi zgłoszenia znacznych kwot środków pieniężnych wwożonych na terytorium tego państwa lub wywożonych z niego podlega karze grzywny mogącej wynosić dwukrotność niezgłoszonej kwoty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 221 z 10.7.2017.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 31 maja 2018 r. – Komisja Europejska/Republika Włoska

(Sprawa C-251/17) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Zbieranie i oczyszczanie ścieków komunalnych — Dyrektywa 91/271/EWG — Artykuły 3, 4 i 10 — Wyrok Trybunału stwierdzający uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Niewykonanie — Artykuł 260 ust. 2 TFUE — Kary pieniężne — Okresowa kara pieniężna i ryczałt)

(2018/C 259/15)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: E. Manhaeve i L. Cimaglia, pełnomocnicy)